

32003R1788

21.10.2003

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

L 270/123

UREDBA SVETA (ES) št. 1788/2003**z dne 29. septembra 2003****o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov**

SVET EVROPSKE UNIJE JE -

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (EGS) št. 856/84 z dne 31. marca 1984 o spremembi Uredbe (EGS) št. 804/68 o skupni tržni ureditvi mleka in mlečnih proizvodov ⁽²⁾ je uvedla shemo dodatne dajatve v tem sektorju od 2. aprila 1984. Shema je bila večkrat razširjena, zlasti z Uredbo Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov ⁽³⁾ in nedavno, do 31. marca 2008, z Uredbo Sveta (ES) št. 1256/1999 z dne 17. maja 1999 o spremembi Uredbe (EGS) št. 3950/92 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov ⁽⁴⁾.

(2) Da bi izkoristili pridobljena spoznanja in poenostavili in razjasnili sistem, bi bilo treba razveljaviti Uredbo (EGS) št. 3950/92 in reorganizirati in pojasniti predpise, ki veljajo za razširjeni sistem.

(3) Glavni namen sistema je zmanjšati neravnovesje med ponudbo in povpraševanjem na trgu z mlekom in mlečnimi proizvodi in nastalimi strukturnimi presežki ter s tem doseči boljšo uravnoteženost trga. Zato naj se naprej uporablja nadaljnjih sedem zaporednih dvanajstmesečnih obdobj s pričetkom 1. aprila 2008. Ta obdobja je treba dodati obdobjem, ki so že predpisana v Uredbi (EGS) št. 3950/92.

(4) Postopek, sprejet leta 1984, ki vključuje uporabo dajatve za količine mleka, zbranega ali prodanega za neposredno porabo nad določeno mejo, je treba ohraniti. Ta meja je določena za vsako državo članico kot skupna zjamčena količina z referenčno vsebnostjo mlečne maščobe.

(5) Dajatev je treba določiti na odvratilni ravni in jo morajo plačati države članice takoj, ko se preseže nacionalna referenčna količina. Država članica mora potem breme

plačila razdeliti med proizvajalce, ki so prispevali k prekoračitvi. Zadnji morajo biti državi članici zavezani za plačilo svojega prispevka k dajatvi zaradi samega dejstva, da so prekoračili svojo razpoložljivo količino.

(6) Države članice plačajo Jamstvenemu oddelku EKUJS-a dajatev, ki ustreza prekoračitvi njihovega nacionalnega referenčnega zneska, zmanjšanega za pavšalni znesek 1 %, da se upoštevajo primeri stečaja ali dokončne nesposobnosti nekaterih proizvajalcev, da bi prispevali k plačilu dolgovane dajatve.

(7) Državam članicam naj bi bil dovoljen določen čas za razporeditev dajatve, ki jo je treba plačati, med proizvajalce in da jo plača Jamstvenemu oddelku EKUJS. Če proizvajalci določenega roka ne morejo izpolniti, je treba zagotoviti, da so dolgovani zneski na voljo v Jamstvenem oddelku EKUJS s tem, da se odštejejo od mesečnih nadomestil državam članicam. To vključuje odstopanje od postopka, določenega v členu 14 Uredbe Sveta (ES) št. 2040/2000 z dne 26. septembra 2000 o proračunski disciplini ⁽⁵⁾.

(8) Uredba (EGS) št. 3950/92 je predpisala razlikovanje med oddajo in neposredno prodajo. Izkušnje so pokazale, da je treba poenostaviti upravljanje z omejitvijo oddaje polnomastnega mleka in izključitvijo vseh ostalih mlečnih proizvodov. Neposredna prodaja mora v prihodnje vključevati prodajo in neposredni prenos mleka potrošnikom ter prodajo in prenos drugih mlečnih proizvodov.

(9) Za vsako individualno referenčno količino za oddajo bi morali določiti usklajen reprezentativni odstotek maščobe glede na obstoječe in spremenljive odstotke skladno s predpisi, ki jih je treba še opredeliti. Določiti je treba predpise, ki zagotavljajo, da ostane razlika med ponderiranim povprečjem individualnih reprezentativnih vsebnosti maščob in ustrezno nacionalno referenčno vsebnostjo maščobe minimalna.

⁽¹⁾ Mnenje, podano 5. junija 2003 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 90, 1.4.1984, str. 10.

⁽³⁾ UL L 405, 31.12.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2028/2002 (UL L 313, 16.11.2002, str. 3).

⁽⁴⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 73.

⁽⁵⁾ UL L 244, 29.9.2000, str. 27.

- (10) Treba je določiti poenostavljeni postopek za razdelitev individualnih referenčnih količin med oddaje in neposredne prodaje z obveznostjo, da se Komisiji posredujejo potrebne informacije za to dodelitev in izračun dajatve. Ta razdelitev mora temeljiti na referenčnih količinah, ki jih imajo proizvajalci za dvanajstmesečno obdobje, ki se začne 1. aprila 2003. Vsota količin, ki jih razdelijo države članice proizvajalcem, ne sme presegati nacionalnih referenčnih količin. Nacionalne referenčne količine se morajo določiti za enajst obdobji od 1. aprila 2004 naprej in upoštevati morajo različne elemente predhodnega sistema.
- (11) Določiti je treba način, kako se upošteva vsebnost maščobe v mleku, ko se sestavlja dokončno poročilo o oddanih količinah. Treba je poudariti, da v nobenem primeru ne smejo posamični popravki vsebnosti maščobe oddanega mleka navzdol ali ločevanje mleka v njegove različne sestavine zmanjšati plačila dajatve katere koli količine, ki presega zajamčeno skupno količino v državi članici. Glede na zanemarljive zadevne količine, ni potrebe, da bi upoštevali vsebnost maščobe za neposredno prodajo.
- (12) Z namenom, da se zagotovi učinkovit potek sistema, morajo odkupovalci, ki so v najboljšem položaju, da opravijo potrebne posle, od proizvajalcev zbrati prispevek za dolgovano dajatev in odkupovalcem omogočiti pogoje, da se zagotovi zbiranje tega prispevka. Vsak zbrani znesek, ki presega dajatev, ki jo dolguje država članica, se uporabi za financiranje nacionalnih programov prestrukturiranja oz. povrne nekatere kategorijam proizvajalcev ali tistim v izjemnem položaju. Kadar pa se ugotovi, da država članica ne dolguje dajatve, se povrnejo vsi zbrani predujmi.
- (13) Izkušnje so pokazale, da izvajanje tega sistema predvideva obstoj nacionalne rezerve, ki na podlagi objektivnih meril omogoča proizvajalcem, da dobijo dodatne količine, ali novim proizvajalcem, da začnejo z delovanjem in z novimi količinami, ki zaradi kakršnega koli vzroka niso ali niso več dodeljene individualno. Z namenom, da se omogoči državi članici, da se odzove na posebne okoliščine, določene z objektivnimi merili, je treba odobriti, da se omogočijo dodelitve v nacionalno rezervo s splošnim znižanjem vseh referenčnih količin ali odbitkom od končnih prenosov teh količin.
- (14) Z namenom, da se zagotovi ustrezna prilagodljivost pri upravljanju tega sistema, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da na koncu obdobja porazdelijo neuporabljene referenčne količine, bodisi na nacionalni ravni bodisi med odkupovalce.
- (15) Premalo izkoriščene referenčne količine proizvajalcev lahko preprečijo ustrezni razvoj proizvodnje mleka. Da bi se izognili takim težavam, mora biti državam članicam omogočeno, da se odločijo, da se v primeru neaktivnosti ali bistveno premajhne izkoriščenosti v teku precejšnjega obdobja, neuporabljene referenčne količine vrnejo v nacionalno rezervo za prerazporeditev med druge proizvajalce. Zato je treba predvideti primere, ko proizvajalci, ki začasno ne morejo proizvajati, želijo ponovno proizvajati.
- (16) Sistem začasnega prenosa delov individualnih referenčnih količin v državah članicah, ki so to odobrile, je povečal učinkovitost sistema. Vendar naj se tega mehanizma ne izvaja, kadar bi lahko deloval proti strukturnim trendom in prilagoditvam, niti se ne smejo podcenjevati administrativne težave, ki bi iz tega izhajale, niti se ne sme dovoliti prejšnjim proizvajalcem, ki so opustili proizvodnjo, da zadržijo svojo kvoto dlje, kakor je nujno potrebno za njen prenos na aktivnega proizvajalca.
- (17) Ko je bila leta 1984 sistem uveden, je bilo uveljavljeno načelo, da kadar se kmetija proda, zakupi ali prenese z dedovanjem, se ustrezna referenčna količina prenese na kupca, zakupnika ali dediča skupaj z ustreznim zemljiščem. Spreminjane te prvotne odločitve ne bi bilo primerno. Vendar je treba za zaščito legitimnih interesov strank izvajati nacionalne določbe v vseh primerih prenosa, ko se stranke ne sporazumejo.
- (18) Z namenom, da bi nadaljevali s prestrukturiranjem proizvodnje mleka in izboljšali okolje, bi bilo treba narediti nekaj izjem od načela, da so referenčne količine povezane s kmetijami in države članice bi morale biti pooblaščen, da možnost izvajanja nacionalnih ali regionalnih programov prestrukturiranja ohranijo odprto. Države članice bi morale imeti tudi pravico do organizacije prenosa referenčnih količin na druge načine kakor preko posameznih poslovnih dejanj med proizvajalci.
- (19) Skladno z različnimi vrstami prenosa referenčnih količin in z uporabo objektivnih meril, bi morale biti države članice pooblaščen, da del prenesenih količin dajo v nacionalno rezervo.
- (20) Izkušnje s sistemom dodatne dajatve so pokazale, da je prenos referenčnih količin preko pravnih sredstev kakor so zakupi, ki pa ne vodijo nujno do stalne dodelitve zadevnih referenčnih količin prevzemniku, lahko dodatni stroškovni faktor za proizvodnjo mleka, ki ovira izboljšanje strukture proizvodnje. Z namenom, da bi okrepili regulatorni učinek referenčnih količin na trgu z mlekom in mlečnimi proizvodi, bi bilo treba državam članicam odobriti, da dodelijo referenčne količine, ki so bile prenesene preko zakupov ali primerljivih pravnih sredstev v nacionalno rezervo za prerazporeditev na podlagi objektivnih meril aktivnim proizvajalcem, zlasti tistim, ki so jih uporabljali prej. Države članice bi morale imeti tudi pravico do organiziranja prenosa referenčnih količin na druge načine kakor s posameznimi poslovnimi dejanji med proizvajalci.

- (21) Z namenom, da bi se izognili povečanju stroškov proizvodnih sredstev ali neenakemu obravnavanju, je treba poudariti, da je prepovedana vsa javna finančna pomoč v času pridobivanja ali prenosa kvot.

Člen 2

Dajatev

- (22) Glavni namen dajatve, predvidene v tej uredbi, je ureditev in stabilizacija trga z mlečnimi proizvodi. Prihodki, ki izhajajo iz te dajatve, se zato morajo uporabiti za financiranje izdatkov v sektorju za mleko.

Dajatev se določi na 100 kg mleka po 33,27 EUR za obdobje 2004/2005, po 30,91 EUR za 2005/2006, po 28,54 EUR za 2006/2007 in po 27,83 EUR za obdobje 2007/2008 in pozneje.

- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti skladno z Odločbo Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za izvrševanje pooblastil za izvajanje, dodeljenih Komisiji ⁽¹⁾ –

Člen 3

Plačilo dajatve

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Obseg

1. Za 11 zaporednih obdobj dvanajstih mesecev z začetkom 1. aprila 2004 (v nadaljnjem besedilu „dvanajstmesečna obdobja“) se uvaža dajatev (v nadaljnjem besedilu „dajatev“) na količine kravjega mleka in drugih mlečnih izdelkov, ki se tržijo v zadevnem dvanajstmesečnem obdobju in presegajo nacionalne referenčne količine, določene v Prilogi I.

2. Te količine se razdelijo med proizvajalce skladno s členom 6, z razlikovanjem med oddajo in neposredno prodajo, kakor je opredeljeno v členu 5. Kakršna koli prekoračitev nacionalne referenčne količine in iz nje nastala dajatev se določita na nacionalni ravni v vsaki državi članici skladno s poglavjem 3 in z razlikovanjem med oddajo in neposredno prodajo.

3. Nacionalne referenčne količine v Prilogi I se določijo ne da bi to vplivalo na možen pregled z vidika splošnega tržnega položaja in posebnih pogojev, ki obstajajo v nekaterih državah članicah.

1. Države članice so zavezane Skupnosti za dajatev, ki izhaja iz prekoračitev nacionalne referenčne količine, določene v Prilogi I, določene na nacionalni ravni in ločeno za oddajo in neposredno prodajo in jo plačajo pred 1. oktobrom po zadevnem dvanajstmesečnem obdobju v okviru omejitve 99 % dolgovanega zneska v Evropski kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad (EKUJS).

2. Če dajatev iz odstavka 1 ni bila plačana pred rokom zapadlosti in po posvetovanju odbora Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, odbije Komisija znesek, ki je enakovreden neplačani dajatvi iz mesečnih predplačil na rezervacije izdatkov, ki nastanejo v referenčnem obdobju s strani zadevne države članice v smislu člena 5(1) in člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike ⁽²⁾. Preden Komisija sprejme odločitev, opozori zadevno državo članico, ki v enem tednu sporoči svoje stališče. Določbe člena 14 Uredbe (ES) št. 2040/2000 se ne uporabljajo.

3. Komisija določi režime za izvajanje tega člena skladno s postopkom iz člena 23(2).

Člen 4

Prispevek proizvajalcev za dolgovano dajatev

Dajatev se v skladu z določbami členov 10 in 12 v celoti razdeli med proizvajalce, ki so prispevali k vsaki prekoračitvi nacionalnih referenčnih količin iz člena 1(2).

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 103.

Brez poseganja v člen 10(3) in člen 12(1) so proizvajalci državi članici zavezani za plačilo svojega prispevka k dolgovani dajatvi, izračunani skladno z določbami poglavja 3 zaradi samega dejstva, da so prekoračili svoje razpoložljive referenčne količine.

Člen 5

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

- (a) „mleko“ pomeni proizvod molže ene ali več krav;
 - (b) „drugi mlečni proizvodi“ pomeni katerikoli mlečni proizvod razen mleka, zlasti posneto mleko, smetana, maslo, jogurt in sir; kadar je potrebno, se ti pretvorijo v „mlečne ekvivalente“ z uporabo koeficientov, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 23(2);
 - (c) „proizvajalec“ pomeni kmetje, kakor je opredeljeno v členu 2(a) Uredbe (ES) št. 1782/2003 o uvedbi skupnih pravil za sisteme neposredne podpore v skladu s skupno kmetijsko politiko in skupnih sistemov podpore za proizvajalce nekaterih poljščin ⁽¹⁾ s kmetijo, ki se nahaja v okviru geografskega ozemlja države članice, ki proizvaja in trži mleko ali se na to pripravlja v bližnji prihodnosti;
 - (d) „gospodarstvo“ pomeni gospodarstvo, kakor je opredeljeno v členu 2(b) Uredbe (ES) št. 1782/2003;
 - (e) „odkupovalec“ pomeni podjetje ali združenje, ki odkupuje mleko od proizvajalcev:
 - da ga zbirajo, pakirajo, skladiščijo, hladijo in predelujejo v skladu s pogodbo,
 - da ga prodajajo enemu ali več podjetjem, ki obdelujejo ali predelujejo mleko ali druge mlečne proizvode.
- Vendar se za odkupovalca šteje katera koli skupina odkupovalcev na istem geografskem območju, ki izvaja administrativne in knjigovodske dejavnosti, potrebne za plačilo dajatve v imenu svojih članov. Za namen prvega stavka tega pododstavka se Grčija šteje za enotno geografsko območje in skupino odkupovalcev lahko šteje za uradni organ, kakor je navedeno zgoraj;
- (f) „oddaja“ pomeni vsako proizvajalčevo oddajo mleka, ki ne vključuje drugih mlečnih proizvodov, odkupovalcu, bodisi, da prevoz opravi proizvajalec, odkupovalec, podjetje, ki predeluje ali obdeluje takšne proizvode, bodisi tretja stranka;
 - (g) „neposredna prodaja“ pomeni kakršno koli prodajo ali prenos mleka neposredno potrošnikom kakor tudi kakršno koli prodajo ali prenos drugih mlečnih izdelkov proizvajalca. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 23(2) in ob upoštevanju definicije „oddaja“ podano v odstavku (f) tega člena, prilagodi definicijo „neposredna prodaja“, da se zlasti zagotovi, da ni nobena količina mleka ali drugih trženih mlečnih proizvodov izključena iz režimov dajatve.
 - (h) „trženje“ pomeni oddajo mleka ali neposredno prodajo mleka ali drugih mlečnih izdelkov;
 - (i) „nacionalna referenčna količina“ pomeni referenčno količino, določeno v Prilogi I za vsako državo članico;
 - (j) „individualna referenčna količina“ pomeni proizvajalčevo referenčno količino na dan 1. aprila katerega koli dvanajstmesečnega obdobja;
 - (k) „razpoložljiva referenčna količina“ pomeni referenčno količino, s katero razpolaga proizvajalec na dan 31. marca iz dvanajstmesečnega obdobja, za katero se izračuna dajatev ob upoštevanju vseh prenosov, prodaje, pretvorb in začasnih prerazporeditev, predvidenih v tej uredbi, ki so bili izvedeni med dvanajstmesečnim obdobjem.

POGLAVJE 2

DODELITEV REFERENČNIH KOLIČIN

Člen 6

Individualne referenčne količine

1. Države članice pred 1. junijem 2004 določijo posamezne referenčne količine proizvajalcev na podlagi posamezne referenčne količine ali količin, dodeljenih skladno s členom 4 Uredbe (EGS) št. 3950/92 med dvanajstmesečnim obdobjem, ki se začne 1. aprila 2003.
2. Proizvajalci imajo lahko bodisi eno ali dve individualni referenčni količini, eno za oddajo in drugo za prodajo. Proizvajalčeve količine lahko iz ene referenčne količine v drugo na ustrezno utemeljeno zahtevo proizvajalca pretvori samo pristojni organ države članice.
3. Kadar ima proizvajalec dve referenčni količini, se njegov prispevek za katero koli dolgovano dajatev izračuna ločeno za vsako posebej.

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 1.

4. Del finske nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddaje iz člena 1, se lahko povečajo za kompenzacijo finskih „SLOM“ proizvajalcev, na največ 200 000 ton v skladu s postopkom, določenim v členu 23(2). Ta rezerva, ki se dodeli skladno z zakonodajo Skupnosti, se mora uporabiti izključno v imenu proizvajalcev, katerih pravica, da ponovno začnejo s proizvodnjo, je bila prizadeta zaradi pristopa.

5. Individualne referenčne količine se spremenijo, kjer je to primerno, za vsako zadevno dvanajstmesečno obdobje, tako da vsota posameznih referenčnih količin za oddajo in tista za neposredno prodajo za vsako državo članico ne presega ustreznega dela nacionalne referenčne količine, prilagojene skladno s členom 8, ob upoštevanju vseh znižanj, narejenih za dodelitev v nacionalno rezervo, kakor je določeno v členu 14.

Člen 7

Razdelitev količin iz nacionalne rezerve

Države članice sprejmejo pravila, ki upoštevajo razdelitev proizvajalcem vseh ali dela količin iz nacionalne rezerve, kakor je predvideno v členu 14 na podlagi objektivnih meril, ki jih je treba priložiti Komisiji.

POGLAVJE 3

IZRAČUN DAJATVE

Člen 8

Upravljanje referenčnih količin

1. V skladu s postopkom, predvidenim v členu 23(2), Komisija prilagodi, za vsako državo članico in za vsako obdobje pred koncem tega obdobja, razdelitev med „oddajo“ in „neposredno prodajo“ nacionalnih referenčnih količin glede na pretvorbe, ki jih zahtevajo proizvajalci med posameznimi referenčnimi količinami za oddajo in za prodajo.

2. Države članice pošljejo Komisiji, po datumih in v skladu s pravili, ki se določijo skladno s postopkom, predvidenim v členu 23(2), potrebne podatke za:

- (a) prilagoditev iz odstavka 1;
- (b) za izračun dajatve, ki jo morajo plačati.

Člen 9

Vsebnost maščobe

1. Vsakemu proizvajalcu se dodeli referenčna vsebnost maščobe, ki se uporabi za posamezno referenčno količino ali količine, dodeljene temu proizvajalcu.

2. Za referenčne količine, dodeljene proizvajalcem 31. marca 2004 skladno s členom 6(1), je vsebnost iz odstavka 1 tega člena enaka kakor referenčna vsebnost maščobe količine na ta datum.

3. Ta vsebnost se spremeni med pretvorbo iz člena 6(2) in kadar se referenčne količine pridobijo ali prenesejo skladno s pravili, ki se določijo v skladu s postopkom iz člena 23(2).

4. Za nove proizvajalce, ki imajo individualno referenčno količino za celotno oddajo iz nacionalne rezerve, se določi vsebnost maščobe v skladu s pravili iz člena 23(2).

5. Individualna referenčna vsebnost maščobe iz odstavka 1 se prilagodi, kadar je potrebno, z začetkom veljavnosti te uredbe in kasneje, na začetku vsakega dvanajstmesečnega obdobja, kakor je potrebno, tako da se ponderirano povprečje posamezne reprezentativne vsebnosti maščobe za vsako državo članico ne prekorači za več kakor 0,1 grama na kg referenčne vsebnosti maščobe, določene v Prilogi II.

Člen 10

Dajatev na oddajo

1. Z namenom, da se sestavi dokončno poročilo o dajatvi, se povečajo ali zmanjšajo količine, ki jih odda vsak proizvajalec, tako da odražajo kakršno koli razliko med dejansko vsebnostjo maščobe in referenčno vsebnostjo maščobe ob uporabi koeficientov in pod pogoji, ki se določijo skladno s členom 23(2).

2. Kadar je na nacionalni ravni vsota oddaje prilagojena skladno z odstavkom 1, manjša od dejanske oddaje, se dajatev izračuna na podlagi zadnje. V takšnih primerih se vsaka prilagoditev navzdol zmanjša sorazmerno, tako da se vsota prilagojene oddaje uskladi z dejansko oddajo.

Kadar je vsota oddaje, prilagojene v skladu z odstavkom 1, večja od dejanske oddaje, se dajatev izračuna na podlagi prve.

3. Vsak prispevek proizvajalca za plačilo dajatve se določi z odločbo države članice, potem ko je bil katerikoli neuporabljeni del nacionalne referenčne količine, dodeljene za oddaje, porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice:

- (a) bodisi na nacionalni ravni na podlagi zneska, za katerega je bila presežena referenčna količina vsakega proizvajalca,
- (b) bodisi najprej na ravni odkupovalca in potem na nacionalni ravni, kadar je to primerno.

Člen 11

Vloga odkupovalcev

1. Odkupovalci so odgovorni za zbiranje prispevkov od proizvajalcev, ki jih ti dolgujejo zaradi dajatve in pristojnemu organu države članice, pred datumom in po postopku, ki ga je treba določiti v skladu s členom 23(2), plačajo znesek teh prispevkov, odšteti od cene mleka, plačane proizvajalcem, odgovornim za prekoračitev, ali sicer, zbran z drugimi ustreznimi sredstvi.

2. Kadar odkupovalec v celoti ali delno nadomesti enega ali več drugih odkupovalcev, se individualne referenčne količine, s katerimi razpolagajo proizvajalci, upoštevajo za preostanek tekočega dvanajstmesečnega obdobja po odštetju količin, ki so že oddane in ob upoštevanju njihove vsebnosti maščobe. Iste določbe se uporabljajo, kadar proizvajalec prenaša od enega odkupovalca na drugega.

3. Kadar oddane količine proizvajalca v referenčnem obdobju presegajo njegovo razpoložljivo referenčno količino, ustreza država članica lahko odloči, da odkupovalec odšteje del cene mleka pri katerikoli oddaji s strani zadevnega proizvajalca, ki presega referenčno količino, s predujmom na proizvajalčev prispevek skladno s podrobnimi pravili, ki jih določi država članica. Država članica lahko pripravi posebne ureditve, da omogoči odkupovalcem, da odštejejo ta predujem, kadar proizvajalci oddajajo večim odkupovalcem.

Člen 12

Dajatev na neposredno prodajo

1. V primeru neposredne prodaje se vsak proizvajalčev prispevek za plačilo dajatve določi z odločbo države članice potem, ko je bil katerikoli neuporabljeni del nacionalne referenčne količine, dodeljene za neposredno prodajo, porazdeljen ali ne, na ustrezni teritorialni ravni ali na nacionalni ravni.

2. Države članice določijo podlago za izračun proizvajalčevega prispevka za dolgovano dajatev na celotno količino prodanega mleka, prenesenega ali uporabljenega za izdelavo mlečnih proizvodov, prodanih ali prenesenih z uporabo meril, določenih v skladu s postopkom iz člena 23(2).

3. Ne upošteva se noben popravek, povezan z vsebnostjo maščobe za sestavo dokončnega poročila o dajatvi.

4. Kako in kdaj je treba plačati dajatev pristojnemu organu države članice, se določi v skladu s postopkom iz člena 23(2).

POGLAVJE 4

UPRAVLJANJE DAJATVE

Člen 13

Preveč plačani ali neplačani zneski

1. Kadar se v primeru oddaje ali neposredne prodaje ugotovi, da dajatev zapade v plačilo in da je prispevek, pobran od proizvajalcev, večji od te dajatve, lahko država članica:

(a) delno ali v celoti uporabi presežek za financiranje ukrepov iz člena 18(1)(a), in/oziroma

(b) ga prerazporedi delno ali v celoti proizvajalcem, ki spadajo v prioritete kategorije, ki jih določi država članica na podlagi objektivnih meril in v teku obdobja, ki se ga določi skladno s postopkom, določenim v členu 23(2) ali na katere vpliva izjemni položaj, ki izvira iz nacionalnega predpisa, ki ni povezan s tem sistemom.

2. Kadar se ugotovi, da ni plačljiva nobena dajatev, se vsi predujmi, ki jih zberejo odkupovalci ali država članica, povrnejo najkasneje do konca naslednjega dvanajstmesečnega obdobja.

3. Kadar odkupovalec ne izpolni obveznosti, da bi zbral prispevek proizvajalcev za dajatev skladno s členom 11, lahko država članica zbere neplačane zneske neposredno od proizvajalca ne da bi to vplivalo na kakršne koli kazni, ki jih lahko naloži odkupovalcu, ki ne izpolnjuje obveznosti.

4. Kadar proizvajalec ali odkupovalec ne upošteva roka za plačilo, se zamudne obresti, ki se določijo skladno s postopkom, določenim v členu 23(2), plačajo državi članici.

Člen 14

Nacionalna rezerva

1. Vsaka država članica vzpostavi nacionalno rezervo kot del količin, določenih v Prilogi I, zlasti za dodelitve, predvidene v členu 7. Nacionalna rezerva se ponovno napolni, če je to primerno, z jemanjem nekaterih količin nazaj, kakor je predvideno v členu 15 s tem, da se zadrži del prenosov, kakor je predvideno v členu 19, ali s splošnim znižanjem vseh individualnih referenčnih količin. Zadevne količine obdržijo svoj prvotni namen, tj. oddajo ali neposredno prodajo.

2. Vsaka dodatna referenčna količina, dodeljena državi članici, se avtomatično daje v nacionalno rezervo in razdeli med oddajo in neposredno prodajo skladno s predvidenimi potrebami.

3. Količine, ki se dajejo v nacionalno rezervo, nimajo referenčne vsebnosti maščobe.

Člen 15

Primeri neaktivnosti

1. Kadar fizična ali pravna oseba, ki ima individualne referenčne količine, ne izpolnjuje več pogojev iz člena 5(c) med dvanajstmesečnim obdobjem, se te količine vrnejo v nacionalno rezervo najkasneje do 1. aprila naslednjega koledarskega leta, razen kadar oseba zopet postane proizvajalec, kakor je opredeljeno v členu 5(c) najkasneje do tistega datuma.

Kadar oseba ali zadevna pravna ali fizična oseba še enkrat postane proizvajalec najkasneje do konca drugega dvanajstmesečnega obdobja po umiku, se celotna ali delna individualna referenčna količina, ki jo je ta oseba ali pravna ali fizična oseba umaknila, vrne k osebi ali pravni ali fizični osebi najkasneje do 1. aprila po datumu vloge.

2. Kadar proizvajalci ne tržijo količine, ki je enaka najmanj 70 % njihove individualne referenčne količine v najmanj enem dvanajstmesečnem obdobju, se države članice lahko odločijo, če in pod kakšnimi pogoji se v nacionalno rezervo vrne celotna ali del neuporabljene referenčne količine.

Države članice lahko določijo pod kakšnimi pogoji se ponovno dodeli referenčna količina zadevnemu proizvajalcu, če ta ponovno prične s trženjem.

3. Vendar se odstavka 1 in 2 ne uporabljata v primeru višje sile in v ustrezno upravičenih primerih, ki začasno vplivajo na proizvodno zmogljivost zadevnih proizvajalcev, ki jih je priznal pristojni organ.

Člen 16

Začasni prenosi

1. Do konca vsakega dvanajstmesečnega obdobja, države članice za zadevno obdobje odobrijo kakršne koli začasne prenose dela posameznih referenčnih količin, ki jih proizvajalci, ki so upravičeni do njih, ne nameravajo uporabiti.

Države članice lahko urejajo postopke prenosa skladno s kategorijami zadevnih proizvajalcev ali zadevnih mlečnih proizvodnih struktur, jih lahko omejijo na raven odkupovalca ali dovolijo v okviru področij celotne prenosa v primerih, predvidenih v členu 15(3) in določijo do kakšnega obsega lahko prenosnik ponovi postopke prenosa.

2. Vsaka država članica se lahko odloči, da ne bo izvajala odstavka 1 na podlagi enega ali obeh naslednjih meril:

(b) potreba po pospeševanju strukturnih sprememb in prilagoditev,

(b) prevladujočih administrativnih potreb.

Člen 17

Prenosi referenčnih količin skupaj z zemljiščem

1. Individualne referenčne količine se z gospodarstvom prenesejo na proizvajalce s tem, da se prevzamejo, ko se prodaja, zakupi, prenese z dejanskim ali pričakovanim dedovanjem ali katerimi koli drugimi sredstvi, ki vključujejo primerljive pravne učinke za proizvajalce v skladu s podrobnimi pravili, ki jih določijo države članice, ob upoštevanju površin, uporabljenih za mlečno proizvodnjo ali drugih objektivnih meril in kadar je primerno, katerega koli sporazuma med strankama. Del referenčne količine, ki, kjer je to primerno, ni bil prenesen z gospodarstvom, se doda k nacionalni rezervi.

2. Kadar so bile referenčne količine prenesene ali se prenašajo v skladu z odstavkom 1 s kmetijskimi zakupi ali na drugačen način, vključno s primerljivimi pravnimi učinki, lahko države članice na podlagi objektivnih meril in z namenom, da se zagotovi pripis referenčnih količin samo proizvajalcem, odločijo, da se referenčna količina ne prenese skupaj z gospodarstvom.

3. Kadar se zemljišče prenese javnim organom oblasti in/ali zaradi uporabe v javnem interesu, ali kadar se prenos izvrši za nekmetske namene, države članice zagotovijo, da se sprejmejo potrebni ukrepi za zavarovanje pravnih interesov strank in zlasti, da proizvajalci, ki opustijo takšno zemljo, lahko nadaljujejo s proizvodnjo mleka, če tako želijo.

4. Kadar se stranki ne sporazumeta, v primeru zakupov, ki predvidoma potečejo brez kakršne koli možnosti obnove pod podobnimi pogoji ali v situacijah, ki vključujejo primerljive pravne učinke, se individualne zadevne referenčne količine prenesejo v celoti ali delno na proizvajalca s tem, da jih prevzame v skladu z določbami, ki so jih sprejele ali jih bodo sprejele države članice, in ob upoštevanju pravnih interesov strank.

Člen 18

Posebni ukrepi prenosa

1. Zaradi uspešnega prestrukturiranja proizvodnje mleka ali izboljšanja okolja, lahko države članice, skladno s podrobnimi pravili, ki se določijo ob upoštevanju pravnih interesov zadevnih strank:

- (a) dodelijo nadomestilo v enem ali več letnih obrokih proizvajalcem, ki se obvežejo, da bodo za stalno opustili vso ali del proizvodnje mleka in dali tako sproščene individualne referenčne količine v nacionalno rezervo;
- (b) na podlagi objektivnih meril določijo pogoje, po katerih lahko proizvajalci na začetku dvanajstmesečnega obdobja v zameno za plačilo, da jim pristojni organ ali ustanova, ki ga ta organ določi, ponovno dodeli referenčne količine, ki so jih ob koncu predhodnega dvanajstmesečnega obdobja dokončno sprostili drugi proizvajalci v zameno za kompenzacijo v enem ali več letnih obrokih, ki so enaki zgoraj omenjenemu izplačilu;
- (c) centralizirajo in nadzorujejo prenose referenčnih količin brez zemljišča;
- (d) zagotovijo, v primeru zemljišča, prenesenega za izboljšanje okolja, za posamezno zadevno referenčno količino, ki se razdeli proizvajalcu, ki opusti zemljišče, vendar želi nadaljevati s proizvodnjo mleka;
- (e) določijo na podlagi objektivnih meril, območja ali zbiralna območja, znotraj katerih se dovoli trajni prenos referenčnih količin brez prenosa ustreznega zemljišča, zato da se izboljša struktura proizvodnje mleka;
- (f) dovolijo, na zahtevo proizvajalca pristojnemu organu ali telesu, ki ga imenuje ta organ oblasti, končni prenos referenčnih količin brez prenosa ustreznega zemljišča ali obratno, za izboljšanje strukture proizvodnje mleka na ravni gospodarstva ali omogočijo ekstenziviranje proizvodnje.

2. Določbe odstavka 1 se lahko izvajajo na nacionalni ravni, na ustrezni teritorialni ravni ali na posebnih zbiralnih območjih.

Člen 19

Zadržanje dela prenosov

1. V primeru prenosov iz členov 17 in 18 lahko države članice, na podlagi objektivnih meril, zadržijo del individualne referenčne količine za svojo nacionalno rezervo.

2. Kadar so bile referenčne količine prenesene ali se prenašajo v skladu s členoma 17 in 18 z ali brez ustreznega zemljišča s kmetijskimi zakupi ali z drugimi sredstvi, ki vključujejo primerljive pravne učinke, lahko države članice odločijo na podlagi objektivnih meril in z namenom, da se zagotovi pripis referenčnih količin samo proizvajalcem, ali in pod kakšnimi pogoji se celotna količina ali del prenesene referenčne količine vrne v nacionalno rezervo.

Člen 20

Pomoč za pridobitev referenčnih količin

V skladu s to uredbo noben javni organ ne more za prodajo, prenos ali dodelitev referenčnih količin dodeliti finančne pomoči, povezane neposredno s pridobitvijo kvot.

Člen 21

Odobritev

Status odkupovalca mora predhodno odobriti država članica skladno z merili, ki se določijo v skladu s členom 23(2).

Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati in informacije, ki jih morajo predložiti proizvajalci v primeru neposredne prodaje, se določijo v skladu s postopkom v členu 23(2).

POGLAVJE 5

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Uporaba dajatve

Dajatev se šteje kot intervencija za stabiliziranje kmetijskih trgov in se uporablja za financiranje izdatkov v sektorju mleka.

Člen 23

Upravljalni odbor

1. Komisiji pomaga Upravljalni odbor za mleko in mlečne proizvode, ustanovljen skladno s členom 41 Uredbe Sveta (ES) št. 1255/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni tržni ureditvi za mleko in mlečne proizvode ⁽¹⁾, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek, se uporabljata člena 4 in 7 Odločbe 1999/468/ES:

Obdobje, določeno v členu 4(3) Odločbe 1999/468/ES, znaša en mesec.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 24

Izvedbeni ukrepi

Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 23(2).

Člen 25

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 3950/92 je s tem razveljavljena od 1. aprila 2004.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in naj se berejo skladno s primerjalno tabelo v Prilogi III.

Člen 26

Prehodni ukrepi

Prehodni ukrepi, potrebni za lažje izvajanje sprememb sistema, predvidenega v tej uredbi, se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 23(2).

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. aprila 2004, z izjemo členov 6 in 24, ki se uporabljata od datuma veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. septembra 2003

Za Svet

Predsednik

G. ALEMANNO

⁽¹⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 48.

PRILOGA I

REFERENČNE KOLIČINE

(a) Obdobje 2004/2005

Država članica	Količine v tonah
Belgija	3 310 431,000
Danska	4 455 348,000
Nemčija	27 864 816,000
Grčija	820 513,000
Španija	6 116 950,000
Francija	24 235 798,000
Irska	5 395 764,000
Italija	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Nizozemska	11 074 692,000
Avstrija	2 749 401,000
Portugalska	1 870 461,000
Finska	2 407 003,324
Švedska	3 303 000,000
Združeno kraljestvo	14 609 747,000

(c) Obdobje 2006/2007

Država članica	Količine v tonah
Belgija	3 326 983,000
Danska	4 477 624,000
Nemčija	28 004 140,000
Grčija	820 513,000
Španija	6 116 950,000
Francija	24 366 977,000
Irska	5 395 764,000
Italija	10 530 060,000
Luksemburg	270 394,000
Nizozemska	11 130 066,000
Avstrija	2 763 148,000
Portugalska	1 929 824,000
Finska	24 190 025,324
Švedska	3 319 515,000
Združeno kraljestvo	14 682 697,000

(b) Obdobje 2005/2006

Država članica	Količine v tonah
Belgija	3 310 431,000
Danska	4 455 348,000
Nemčija	27 864 816,000
Grčija	820 513,000
Španija	6 116 950,000
Francija	24 235 798,000
Irska	5 395 764,000
Italija	10 530 060,000
Luksemburg	269 049,000
Nizozemska	11 074 692,000
Avstrija	2 749 401,000
Portugalska (*)	1 920 461,000
Finska	2 407 003,324
Švedska	3 303 000,000
Združeno kraljestvo	14 609 747,000

(d) Obdobje 2007/2008

Država članica	Količine v tonah
Belgija	3 343 535,000
Danska	4 499 900,000
Nemčija	28 143 464,000
Grčija	820 513,000
Španija	6 116 950,000
Francija	24 478 156,000
Irska	5 395 764,000
Italija	10 560 060,000
Luksemburg	271 739,000
Nizozemska	11 185 440,000
Avstrija	2 776 895,000
Portugalska	1 939 187,000
Finska	2 431 047,324
Švedska	3 336 030,000
Združeno kraljestvo	14 755 647,000

(*) Posebno povečanje 50 000 ton za izključno dodelitev proizvajalcem na Azorih

(e) Obdobja od 2008/2009 do 2014/2015

Država članica	Količine v tonah
Belgija	3 360 087,000
Danska	4 522 176,000
Nemčija	28 282 788,000
Grčija	820 513,000
Španija	6 116 950,000
Francija	24 599 335,000
Irska	5 395 764,000
Italija	10 530 060,000
Luksemburg	273 084,000
Nizozemska	11 240 814,000
Avstrija	2 790 642,000
Portugalska	1 948 550,000
Finska	2 443 069,324
Švedska	3 352 545,000
Združeno kraljestvo	14 828 597,000

PRILOGA II

REFERENČNA VSEBNOST MAŠČOBE

Država članica	Referenčna vsebnost maščobe (g/kg)
Belgija	36,91
Danska	43,68
Nemčija	40,11
Grčija	36,10
Španija	36,37
Francija	39,48
Irska	35,81
Italija	36,88
Luksemburg	39,17
Nizozemska	42,36
Avstrija	40,30
Portugalska	37,30
Finska	43,40
Švedska	43,40
Združeno kraljestvo	39,70

PRILOGA III

PRIMERJALNA TABELA

Sedanja uredba		Uredba (EGS) 3950/92
Člen 1	(1)	Člen 1, prvi pododstavek
	(2)	—
	(3)	Člen 3(2)
Člen 2		Člen 1, drugi pododstavek
Člen 3		—
Člen 4		Člen 2(1), prvi pododstavek
Člen 5		Člen 9
Člen 6	(1), (2) in (3)	—
	(4)	Člen 3(2)
	(5)	Člen 4(2)
Člen 7		—
Člen 8		—
Člen 9		—
Člen 10	(1) in (2)	—
	(3)	Člen 2(1), drugi pododstavek
Člen 11	(1)	Člen 2(2), prvi pododstavek
	(2)	Člen 2(2), drugi pododstavek
	(3)	Člen 2(2), tretji pododstavek
Člen 12	(1)	Člen 2(1)
	(2) in (3)	—
	(4)	Člen 2(3)
Člen 13	(1)	Člen 2(4)
	(2),(3),(4)	—
Člen 14	(1)	Člen 5, prvi pododstavek
	(2) in (3)	—
Člen 15		Člen 5, drugi in tretji pododstavek
Člen 16		Člen 6
Člen 17	(1)	Člen 7(1)
	(2)	Člen 8a(b)
	(3) in (4)	Člen 7(1), tretji pododstavek in (3)
Člen 18		Člen 8
Člen 19	(1)	Člen 7(1), drugi pododstavek
	(2)	Člen 8a(a)

Sedanja uredba	Uredba (EGS) 3950/92
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	Člen 10
Člen 23 (1)	Člen 11, prvi pododstavek
(2) in (3)	—
Člen 24	Člen 11, prvi pododstavek
Člen 25	Člen 12
Priloga I	Priloga
Priloga II	—
Priloga III	—